

Tả lại quang cảnh lớp học trong giờ Tập làm văn - Văn mẫu lớp 6

Author : Kẹo ngọt

Tả lại quang cảnh lớp học trong giờ Tập làm văn - Bài làm 1 của một bạn học sinh giỏi Văn tỉnh Nghệ An

Đối với tôi, ngắm nhìn các bạn làm bài là một điều rất thú vị. Việc quan sát mọi người xung quanh giúp tôi hiểu họ hơn và thêm yêu bạn bè của mình. Chúng ta hãy cùng nhau ngắm những người bạn lớp tôi làm bài nhé và để xem các bạn ấy có thật là đang yêu hay không?

Hôm nay, tiết đầu tiên của lớp tôi là tiết Tập làm văn. Trước khi vào lớp, chúng tôi tranh thủ lấy sách ra để xem lại gợi ý về đề bài. Một hồi trống vang lên báo hiệu tiết học bắt đầu. Cô giáo bước vào lớp, chúng tôi đứng dậy nghiêm trang chào cô giáo. Cô cho cả lớp ngồi. Cô giáo chép đề bài lên bảng, mọi người chăm chú chép đề. Sự lo lắng bắt đầu hiện lên trên khuôn mặt của mỗi người. Tôi cũng cảm thấy hơi lo bởi đề này phải cần nhiều thời gian thì bài mới hoàn chỉnh được. Tôi hướng đôi mắt về phía An, một trong ba người học tốt môn Ngữ văn nhất lớp tôi. An cũng đang chăm chú đọc kĩ đề bài, đôi chân mày của bạn ấy nhíu lại. Cô giáo dặn cả lớp:

- Các em chú ý đọc kĩ đề bài, làm bài cẩn thận.

Mọi người bây giờ đã chăm chú viết bài. Lớp học thật là yên lặng, chỉ còn tiếng ngòi bút sột soạt trên trang giấy, tiếng bước chân của cô giáo, tiếng của những chú chim non ngoài lớp học. Viết xong mở bài tôi buông bút cho đỡ mỏi tay. Các bạn vẫn chăm chú viết. Những gương mặt sáng sủa đang trầm ngâm suy nghĩ. Ngắm nhìn mọi người, tôi cảm thấy yêu mến họ biết nhường nào. Ở lớp tôi, bao câu chuyện vui buồn được cùng nhau chia sẻ. Thật là hạnh phúc phải không các bạn? Tôi đưa mắt nhìn Bích, một người bạn có hoàn cảnh khó khăn nhưng luôn cố gắng học tập, rèn luyện. Và đây rồi, con mắt tôi đang hướng về Cường, cậu bạn cầm bút thật là nhẹ nhàng. Cường đưa cây bút thật nhanh. Có vẻ như Cường đã viết được khá nhiều rồi. Tôi lại cầm bút và tiếp tục làm bài của mình. Bài văn của tôi được viết một cách rất cẩn thận. Tôi cũng đã viết được gần hai mặt giấy. Lúc này cảm xúc trong tôi đang dâng trào. Tôi viết thật nhanh để theo kịp dòng cảm nghĩ. Cô giáo vẫn lặng lẽ đi quanh lớp, thỉnh thoảng lại cất giọng nhắc:

- Các em nhớ viết cẩn thận đấy!

Tôi rất quý cô, bởi cô luôn có lòng vị tha, sự nhân hậu của một người mẹ. Cô coi chúng tôi như con đẻ của mình, và chúng tôi cũng luôn coi cô là mẹ. Bài văn của tôi cũng sắp đến kết, nhưng tôi vẫn chưa nghĩ ra ý tưởng đặc sắc cho phần kết bài của mình. Chỉ còn khoảng hai mươi phút nữa là hết giờ, lớp đã có khoảng chục bạn làm bài xong. Cô em út của lớp, Thùy

Linh thì đang tăng tốc. Và cuối cùng thì tôi cũng viết xong, tôi vươn vai một cái và thấy rất thoải mái. Tôi đọc lại bài làm của mình. Chỉ còn khoảng mười phút nữa là hết tiết. Hầu hết các bạn đã làm xong và để bài ra đầu bàn. Trong lớp chỉ còn vài ba bạn vẫn loay hoay viết.

Một hồi trống vang lên báo hiệu tiết học đã kết thúc. Tôi đi thu bài làm của các bạn để nộp cho cô giáo. Cả lớp đứng nghiêm trang chào cô. Cô mỉm cười gật đầu chào lại. Chúng tôi bắt đầu ra chơi. Vậy là một giờ học đã trôi qua rồi các bạn ạ. Tôi cảm thấy rất vui, vì đã hoàn thành tốt bài làm và hiểu thêm về những người bạn học cùng lớp.

Tả lại quang cảnh lớp học trong giờ Tập làm văn - Bài làm 2

Hôm nay là thứ năm, em có hai tiết kiểm tra môn văn ở trường. Do cô Tú đã nói trước nên em đã chuẩn bị bài khá tốt lúc ở nhà nhưng vẫn có một chút hồi hộp và lo lắng.

Khi đến lớp em thấy các bạn tụm ba, tụm bảy tạo thành một nhóm để ôn bài. Một số bạn nam thì đi chơi đá cầu. Bỗng tiếng chuông vào lớp vang lên “Reng, reng, reng”. Các bạn ngồi vào chỗ của mình, lấy bút, giấy ra điền tên rồi vào chỗ ôn bài. Hết mười lăm phút đầu giờ, cô Tú bước vào lớp, các bạn đứng nghiêm chào cô. Hôm nay, cô mặc một chiếc áo dài màu trắng, trên tà áo là những bông hoa màu hồng thắm. Cô cười thật tươi để chào chúng em, rồi cầm viên phấn viết đề lên bảng. Dòng chữ to và mềm mại hiện lên: “Em hãy tả lại quang cảnh lớp học trong giờ kiểm tra Tập làm văn”. Cả lớp reo lên “ồ”, vẻ mặt ai cũng vui mừng vì bài này cô đã cho chúng em làm nhiều lần rồi. Cô đọc lại đề rồi căn dặn chúng em: “Các em đọc kĩ đề rồi làm bài, nên nhớ đây là bài văn miêu tả chứ không phải kể”. Cô vừa nói xong bốn mươi sáu cái đầu cặm cúi xuống mặt giấy, em và các bạn bắt đầu làm bài. Lớp học im ắng không một tiếng động đến nỗi em nghe được cả tiếng chim hót, ngọn gió và cây cũng hòa mình vào giai điệu. Những chiếc lá đập vào nhau nghe xào xạt. Trong lớp học mọi người cũng đang làm bài. Tiếng ngòi bút viết trên giấy cũng phát ra âm thanh xột xoạt. Khuôn mặt cô Tú nghiêm khắc. Thỉnh thoảng, cô đưa mắt nhìn xung quanh xem có bạn nào trao đổi bài hay không. Rồi cô lấy bút viết ra chấm bài cho các bạn lớp khác. Nhìn xung quanh, em thấy bạn Hiếu rất căng thẳng ngồi suy nghĩ làm bài. Bạn Hạnh thì vui vẻ, có lẽ bạn rất hài lòng về bài làm của mình. Còn về bài của em, do đã chuẩn bị bài rất kĩ rồi nên em cảm thấy rất tự tin, sự hồi hộp đầu giờ kiểm tra cũng đã biến mất. Bài làm của em cũng gần xong, xung quanh em cũng đã vài bạn xong. Mấy bạn định trao đổi bài làm để đọc thì lúc đó, cô Tú đã nhìn thấy và khẽ nhẹ cây thước. Mọi người vẫn tiếp tục làm bài. Bỗng cô Tú nói: “Các em còn năm phút nữa để kiểm tra lại bài làm của mình”. Cô vừa dứt lời cả lớp xôn xao lên vài bạn nói: “Cô ơi, em chưa làm xong”, “Cô ơi, cho thời gian dài thêm được không cô?”. Lúc đấy, em kịp làm làm xong bài của mình và trút tiếng thở dài.

Giờ kiểm tra cũng đã kết thúc cô thu bài rồi chào lớp. Em nghĩ bài văn hôm đó mình sẽ được điểm khá và những tiết kiểm tra sau em sẽ không còn cảm giác hồi hộp và lo lắng nữa mà thay vào đó sẽ là sự tự tin hơn giúp em đạt được điểm cao trong các kì thi và kiểm tra.

Tả lại quang cảnh lớp học trong giờ Tập làm văn - Bài làm 3

Tiết 2 của buổi học sáng thứ sáu tuần qua, cô Thu Nga cho lớp 6A viết bài kiểm tra Làm văn giữa học kì II. Do cô đã thông báo từ trước nên chúng em chuẩn bị khá chu đáo và có thái độ bình tĩnh, tự tin trước giờ làm bài.

Tùng, tùng, tùng... tiếng trống báo hiệu giờ học bắt đầu. Sân trường vắng lặng. Chỉ có tiếng gió lao xao và tiếng chim ríu rít trong vòm lá. Nắng sớm vàng tươi toả chiếu trên nền đất mịn. Không khí thơm ngát mùi hoa cỏ, mùi lúa lên đồng thoảng vào từ cánh đồng xa.

Cô Nga thông thả bước vào lớp. Chúng em đứng nghiêm chào cô. Hôm nay, cô mặc chiếc áo dài màu xanh da trời thật đẹp. Trông cô thanh thoát, dịu dàng. Cô tươi cười gật đầu đáp lại rồi bảo chúng em lấy giấy bút ra làm bài. Cô đọc trước một lần đề bài rồi chép lên bảng. Từng dòng chữ mềm mại, rõ ràng hiện dần trên nền bảng đen: Em hãy tả lại một người thân của em. Cả lớp ồ lên mừng rỡ vì cô giáo đã cho làm nhiều bài tập về văn tả người. Hơn nữa, đây là một đề khá "tự do", chúng em có điều kiện chọn lựa và miêu tả người mà mình yêu thích.

Hơn bốn mươi mái đầu xanh đăm chiêu suy nghĩ trước tờ giấy trắng. im lặng tuyệt đối. Có thể nghe rõ tiếng chú thạch sùng tắc lưỡi trên trần nhà và cánh ong bay rì rì ngoài cửa sổ. Cô giáo nhẹ nhàng nhắc nhở: "Các em đọc kĩ đề, xác định đúng yêu cầu của đề rồi lập dàn ý sơ lược trước khi viết. Hãy làm theo đúng các bước lí thuyết mà cô đã dạy".

Em chọn tả người mẹ mà em yêu quý. Từng hình ảnh quen thuộc của mẹ lần lượt hiện lên trong tâm trí: mái tóc búi cao, gương mặt hiền từ, đôi mắt dịu dàng, độ lượng. Rồi cái dáng tảo tần, đôi tay hay lam hay làm... Đức hi sinh và lòng nhân ái của mẹ đối với chồng con, với mọi người... Em dồn tất cả tình thương yêu, kính trọng vào từng chữ, từng câu. Dần dần, bức chân dung hoàn hảo của mẹ đã được em vẽ nên bằng ngôn ngữ dạt dào cảm xúc.

Bên cạnh em, bạn Hằng cũng đang cắm cúi viết. Bạn ấy tả cu Tí, đứa em trai vừa tròn năm tuổi rất đáng yêu. Thình thoảng, Hằng lại bật lên một tiếng cười khẽ. Chắc là bạn ấy nhớ lại chi tiết thú vị nào đó về cậu em khôi ngô và tinh nghịch của mình.

Thời gian lặng lẽ trôi, em đã viết gần xong bài. Chà! Mỗi cổ quá! Em đưa mắt nhìn khắp lớp. Các bạn vẫn cắm cúi viết. Chắc các bạn cũng có suy nghĩ và cảm xúc giống như em khi chọn tả người mình yêu quý. Chợt tiếng cô giáo vang lên: "Còn năm phút nữa. Các em hãy kiểm tra lại bài viết trước khi nộp cho cô". Cô vừa dứt lời thì tiếng ồn ào nổi lên đây đó: "Thưa cô! Em chưa xong ạ! ", "Thưa cô! Cô cho thêm vài phút nữa ạ! ". Rồi tiếng hỏi nhau từ bàn nọ sang bàn kia: "Hùng ơi! Xong chưa? " "Tớ xong rồi! Còn cậu? " "Tớ cũng xong rồi! ". Cô Nga gõ nhẹ thước kẻ xuống bàn, thay cho lời nhắc nhở. Trật tự được lập lại. Ai nấy cố gắng hoàn thành bài viết của mình.

Tùng, tùng, tùng... tiếng trống lại vang lên giòn giã, báo hiệu đã hết giờ. Cô bảo chúng em dừng bút rồi bạn lớp trưởng lần lượt đi thu bài từng bàn. Lớp trưởng nộp bài cho cô, cô ân cần hỏi chúng em có làm được bài không. Cả lớp đồng thanh đáp: "Có ạ! ". Nụ cười rạng rỡ nở trên gương mặt hiền hậu của cô.

Em chưa thật thoải mái về bài viết của mình, nhưng trong lòng vẫn nuôi hi vọng được cô cho điểm khá. Nghĩ đến lúc cầm trong tay bài văn được 7 hay 8 điểm, em vui lắm! Em sẽ đưa cho mẹ xem đầu tiên và nói thầm với mẹ rằng: "Mẹ ơi! Con có món quà nhỏ này tặng mẹ!". Chắc mẹ em sẽ ngạc nhiên và thích thú vô cùng!